

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [PAOLO MENGOZZI]
SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 20. decembrī¹

Lieta C-480/16

Fidelity Funds
pret
Skatteministeriet,
 piedaloties
NN (L) SICAV

(*Østre Landsret* (Austrumu apgabala Apelācijas tiesa, Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Kapitāla brīva aprīte – Ierobežojumi – Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) izmaksātu dividendu aplikšana ar nodokli – Dividendes, ko vienas dalībvalsts sabiedrības rezidentes izmaksājušas citas dalībvalsts uzņēmumiem rezidentiem – Situāciju salīdzināmība – Nodokļu režīma saskaņotības saglabāšana

Ievads

1. Ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Østre Landsret* (Austrumu apgabala Apelācijas tiesa, Dānija) uzdod Tiesai jautājumu par to, vai ar kapitāla brīvu aprīti (EKL 56. pants, tagad – LESD 63. pants) un pakalpojumu sniegšanas brīvību (EKL 49. pants, tagad – LESD 56. pants) ir saderīgs tāds Dānijas tiesiskais regulējums, ar ko Dānijā dibināti pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU), kuri apņemas faktiski vai tehniski veikt minimālo izmaksājamo daļu izmaksāšanu saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem, tiek atbrīvoti no nodokļa uz dividendēm, ko izmaksā Dānijas sabiedrības, ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, bet no tā nav atbrīvoti citās dalībvalstīs dibināti PVKIU.

2. Šis jautājums ir radies tiesvedībā starp vairākiem PVKIU Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)² izpratnē, kuru juridiskā adrese ir Apvienotajā Karalistē un Luksemburgā – tostarp *Fidelity Funds* – un *Skatteministeriet* (Dānijas Nodokļu ministrija) saistībā ar iesniegumu atmaksāt nodokļa ieturējuma ienākuma gūšanas vietā par dividendēm, ko Dānijas sabiedrības ir izmaksājušas šiem PVKIU laikposmā no 2000. līdz

¹ Oriģinālvaloda – franču.

² OV 1985, L 375, 3. lpp. Šīs direktīvas mērķis atbilstoši tās preambulas ceturtajam apsvērumam bija attiecībā uz dalībvalstīs esošajiem PVKIU pieņemt kopīgus pamatnoteikumus par to darbības atļaušanu, uzraudzību, struktūru, darbību un informāciju, kas tiem jāpublicē (skat. spriedumus, 2014. gada 11. septembris, *Gruslin*, C-88/13, EU:C:2014:2205, 33. punkts, un 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, 31. punkts). Direktīva 85/611 ir tikusi vairākkārt grozīta, pirms tā ar spēkā stāšanās datumu 2011. gada 1. jūlijā tika aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvu 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 32. lpp.), ar kuru tā tika pārstrādāta.

2009. gadam. Šie PVKIU pieprasa veikt šo atmaksāšanu, pamatojoties uz to, ka tiem būtu jāpiešķir atbrīvojums no nodokļa, kādu ir izmantojuši PVKIU, kas ir Dānijas rezidenti. Proti, Dānijas tiesiskajā regulējumā esot paredzēta atšķirīga attieksme, kas ir pretrunā Savienības tiesībās garantētajai kapitāla brīvai aprītei un pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

3. No iesniedzējtiesas izklāstītajām atbilstošajām tiesību normām izriet, ka saskaņā ar *Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven)* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli; turpmāk tekstā – “Likums par UIN”) PVKIU, kuru nodokļu rezidence ir Dānijā, ir pienākums tur maksāt nodokli par visiem saviem ienākumiem. Savukārt PVKIU un pārējiem ieguldījumu fondiem, kuru nodokļu rezidence nav Dānijā, ir jāmaksā vienīgi nodoklis par dividendēm, kuras tām izmaksā Dānijas sabiedrības, jo šis ierobežotais nodokļu maksāšanas pienākums attiecas tikai uz Dānijā gūtajiem ienākumiem.

4. Saskaņā ar *Kildeskatteloven* (turpmāk tekstā – “Likums par nodokli ienākuma gūšanas vietā”) 65. panta 1. punktu ikvienā Dānijas sabiedrības lēmumā izmaksāt dividendes ir jāparedz, ka tiks ieturēta noteikta daļa no kopējās izmaksātās summas ienākuma gūšanas vietā, ja vien nav paredzēts citādi. Nodokļa ienākumu gūšanas vietā ieturēšanai piemērojamā procentuālā likme 2000. gadā tika noteikta 25 % apmērā, bet no 2001. gada līdz 2009. gadam tā bija 28 %, neskaitot labvēlīgākus noteikumus atkarībā no dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanas konvencijas piemērošanas. Ja galīgā nodokļa likme ir zemāka nekā likme, atbilstoši kādai tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā, PVKIU var pieprasīt pārmērīgi ieturētā nodokļa atmaksu.

5. Likuma par nodokli ienākuma gūšanas vietā normas ir piemērojamas arī Dānijas PVKIU, kuriem tātad *a priori* ir piemērojams šis regulējums par dividendžu aplikšanu ar nodokli. Tomēr no Likuma par nodokli ienākuma gūšanas vietā 65. panta 8. punkta noteikumiem izriet, ka Dānijas Nodokļu ministrs var pieņemt noteikumus, saskaņā ar kuriem dividendes, kas tiek izmaksātas fondiem, uz ko attiecas *Ov om påligningen af indkomstskat til staten (Ligningslov)* (Likums par iemaksu bāzi; turpmāk tekstā – “*Ligningslov*”) 16.C panta noteikumi (turpmāk tekstā – “16.C panta fondi”), ir atbrīvotas no priekšnodokļa. Pieņemot ministrijas rīkojumu, ar ko ir precizēts *Ligningslov* (turpmāk tekstā – “ministrijas rīkojums”), Dānijas Nodokļu ministrija šo iespēju izmantoja, lai atbrīvotu 16.C panta fondus, kas ir Dānijas rezidenti, no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā.

6. Saskaņā ar ministrijas rīkojuma 38. pantu ikvienam PVKIU var izsniegt atbrīvojuma sertifikātu un tas var izmantot atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par dividendēm ar nosacījumu, ka tas, pirmkārt, ir uzņēmums, uz kuru attiecas Likuma par UIN 1. panta 1. punkta 6. apakšpunkts (un tātad tas ir Dānijas rezidents), un, otrkārt, tam ir piešķirts 16.C panta fonda statuss. PVKIU, kas ir Dānijas rezidents un kas neatbilst *Ligningslov* 16.C panta nosacījumiem, netiek atbrīvots no dividendēm uzliekamā nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā.

7. *Ligningslov* 16.C pantā ir definēts tas, kas ir jāsaprot ar “16.C panta fondiem”. Tādējādi atbilstoši tiesiskajam regulējumam, kas bija spēkā līdz 2005. gada 1. jūnijam, lai PVKIU varētu tikt kvalificēts kā “16.C panta fonds”, tam bija jāsamaksā noteikta minimālā summa (turpmāk tekstā – “minimālā izmaksājamā daļa”). Minimālā izmaksājamā daļa veido nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā bāzi tās ieguldījumu sertifikātu turētājiem.

8. Pēc 2005. gada 1. jūnija Likuma Nr. 407 pieņemšanas un sākot ar šo datumu vairs nav noteikta prasība faktiski izmaksāt ieguldījumu sertifikātu turētājiem minimālo izmaksājamo daļu, lai varētu izmantot “16.C panta fonda” statusu. Tomēr šī statusa izmantošanai ir izvirzīts nosacījums, ka PVKIU ir jānosaka minimālā izmaksājamā daļa, no kuras no tā ieguldījumu sertifikātu turētājiem tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā, [un] to maksā fonds. No iesniedzējtiesas skaidrojumiem, atsaucoties uz šī likuma pamatojuma rakstu, izriet, ka šī likumdošanas grozījuma mērķis esot bijis ļaut, lai ārvalstu PVKIU būtu vieglāk izmantot 16.C panta fonda statusu, lai vairs netiktu pieprasīts, ka šie fondi pielāgo

savu politiku attiecībā uz izmaksājamajām daļām Dānijas valsts nodokļu tiesiskajam regulējumam, kas var ieinteresēt fondus, kuros ieguldījumu sertifikātu turētāji no Dānijas ir mazākumā. No attiecīgo lietas dalībnieku apsvērumiem izriet, ka daži PVKIU, kas nav Dānijas rezidenti, bija varējuši izpildīt noteikumus attiecībā uz *Ligningslov* 16.C pantā paredzēto minimālo izmaksājamo daļu.

9. Turklāt ir jānorāda, ka minētie noteikumi ir precizēti *Ligningslov* 16.C panta 2.–6. punktā. Atbilstoši šī panta 2. punktam minimālo izmaksājamo daļu veido finanšu gada laikā iekasēto ienākumu un neto summu kopsomma, no kuras tiek atskaitīti zaudējumi un izdevumi. *Ligningslov* 16.C panta 3. punktā ir paredzēts, ka šajā noteikšanā ir ietverta šajā pantā uzskaitītu ienākumu virkne, it īpaši ienākumi no procentiem, dividendes no akcijām, ieņēmumi no parādu prasījumiem un finanšu ligumiem, kā arī kapitāla pieaugums no akciju nodošanas. Atbilstoši *Ligningslov* 16.C panta 4. un 5. punktam 16.C panta fondi var atskaitīt pieļaujamus zaudējumus un administratīvās izmaksas.

10. Ņemot vērā šo valsts tiesisko regulējumu, *Fidelity Funds* un *NN (L) SICAV* apgalvo, ka tās pēc sava rakstura nevarot atbilst pirmajam nosacījumam attiecībā uz nodokļu rezidenci Dānijā, lai varētu izmantot atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā. Ar šo nosacījumu tiek radīta nodokļu ziņā atšķirīga attieksme pret PVKIU atkarībā no to rezidences valsts un, šo pamatlietas dalībnieku ieskatā, tas esot pretrunā EKL 56. pantam, jo to nevar pamatot ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem. Attiecībā uz otro nosacījumu saistībā ar minimālās izmaksājamās daļas noteikšanu *Fidelity Funds* un *NN (L) SICAV* precizē, ka tiem neesot nekāda stimula to izpildīt, jo, ņemot vērā pirmo nosacījumu, tie jebkurā gadījumā nevar izmantot 16.C panta fondiem piešķirto režīmu. Tie uzskata, ka šis otrais nosacījums pats par sevi esot pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvībai, kas ir garantēta EKL 49. pantā, jo PVKIU esot veidoti nevis saskaņā ar katras dalībvalsts, kurā var būt tās ieguldījumu sertifikātu turētāju rezidence, valsts tiesisko regulējumu, bet gan atbilstoši to rezidences dalībvalsts valsts tiesiskajam regulējumam. Ja šāda prasība tiktu izvirzīta visiem PVKIU, kas nav rezidenti, saskaņošana, kāda tiek veikta ar Direktīvu 85/611, kā arī tiesības uz pakalpojumu sniegšanas brīvību zaudētu jēgu.

11. Konstatējusi, ka pamatlietas atrisināšana ir atkarīga no EKL 56. un 49. panta interpretācijas, iesniedzējtiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

Vai tāds nodokļu režīms kā pamatlietā, saskaņā ar kuru PVKIU, kas nav Dānijas rezidenti un uz kuriem attiecas Direktīva [85/611], tiek uzlikts nodoklis ienākumu gūšanas vietā par Dānijas uzņēmumu izmaksātajām dividendēm, ir pretrunā EKL 56. pantam (tagad – LESD 63. pants) par kapitāla brīvu apriti vai EKL 49. pantam (tagad – LESD 56. pants) par pakalpojumu sniegšanas brīvību, ja tādi paši Dānijas PVKIU var saņemt atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, vai nu tāpēc, ka tie faktiski izmaksā minimālo izmaksājamo daļu saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem, par kuru tiek ieturēts nodoklis ienākuma gūšanas vietā, vai arī tehniski aprēķina minimālo izmaksājamo daļu, no kuras tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā par to ieguldījumu sertifikātu turētājiem?

12. Par šo jautājumu rakstveida apsvērumus iesniedza *Fidelity Funds*, *NN (L) SICAV*, Dānijas, Vācijas un Nīderlandes valdības, kā arī Eiropas Komisija. Šo lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumi arī tika uzklauti tiesas sēdē 2017. gada 5. oktobrī.

Vērtējums

13. Vispirms ir jānorāda, ka pretēji tam, ko domāt rosināja it sevišķi ar argumentiem, kurus iesniedzējtiesā izklāstīja *Fidelity Funds*, šī tiesa neuzdod Tiesai jautājumu par Direktīvas 85/611 interpretāciju.

14. Proti, kā Tiesa jau ir nospriedusi 2016. gada 26. maija spriedumā *NN (L) International* (C-48/15, EU:C:2016:356, 32. punkts), PVKIU aplikšana ar nodokli neietilpst jomā, ko reglamentē ar Direktīvu 85/611, kurā nav nevienas ar šo jomu saistītas tiesību normas. Šajā pašā spriedumā Tiesa ir atgādinājusi, ka Direktīvas 85/611 44. panta 3. punktā ir noteikta prasība, ka normatīvie un administratīvie akti, kas kādā dalībvalstī ir piemērojami PVKIU un kas neietilpst ar šo direktīvu reglamentētajā jomā, ir jāpiemēro bez diskriminācijas, kas nozīmē to, ka Direktīvā 85/611 nav liegts iekasēt gada nodokli no PVKIU, kas citā dalībvalstī tirgo savus ieguldījumu sertifikātus, ar nosacījumu, ka tas ir jāpiemēro bez diskriminācijas³. Tomēr Tiesa – gluži loģiski – šajā lietā pārbaudīja aplūkotā no PVKIU iekasējamā nodokļa nediskriminācijas un šķēršļa raksturu, ņemot vērā EKL garantētās pārvietošanās brīvības⁴. Tāpēc ir pilnīgi saprotams, ka attiecībā uz tādu jautājumu kā pamatlietā aplūkotās, vai valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta nodokļu ziņā atšķirīga attieksme pret PVKIU, pamatojoties uz kritēriju – kas ir vispārēji pieņemts starptautiskajās nodokļu tiesībās un ko Tiesa ir atzinusi – proti, attiecīgo uzņēmumu nodokļu rezidences vietas kritēriju⁵, iesniedzējtiesa vaicā Tiesai tikai par šāda valsts tiesiskā regulējuma saderīgumu ar kapitāla brīvu apriti un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

15. Kad tas ir precizēts, atšķirīgas attieksmes nodokļu ziņā, kas tiek īstenota ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu, vērtējums būs vērsts uz četriem punktiem, no kuriem tikai pēdējiem diviem būs nepieciešami būtiski izklāsti. Proti, ja nav šaubu, ka šajā lietā nozīme ir kapitāla brīvai aprītei (A) un ka ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu šī brīvība tiek ierobežota (B), tad jautājumi par PVKIU, kas ir Dānijas rezidenti un nerezidenti, situāciju salīdzināmību (C) un šī ierobežojuma pamatojuma pamatiem (D) ir sarežģītāki, ko ir pierādījušas debates Tiesā.

A. Par kapitāla brīvas aprītes piemērošanu

16. Kā ir redzams no prejudiciālā jautājuma formulējuma, iesniedzējtiesa pauž šaubas par brīvības, saskaņā ar kuru ir jāvērtē attiecīgais valsts tiesiskais regulējums pamatlietā, izvēli. Precīzāk – iesniedzējtiesa jautā, vai Dānijas valsts tiesiskais regulējums ir pretrunā EKL 56. pantam (tagad – LESD 63. pants) par kapitāla brīvu aprīti vai EKL 49. pantam (tagad – LESD 56. pants) par pakalpojumu sniegšanas brīvību.

17. Atbilstoši judikatūrai, lai noteiktu, vai uz valsts tiesisko regulējumu attiecas viena vai otra Līgumā garantētā pamatbrīvība, ir jāņem vērā attiecīgā pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma mērķis⁶.

18. Šajā ziņā Dānijas valsts tiesiskā regulējuma mērķis ir nevis paredzēt nosacījumus par PVKIU nerezidentu piekļuvi dalībvalsts – šajā gadījumā Dānijas Karalistes – tirgum, bet [noteikt] šo uzņēmumu ienākumu nodokļu režīmu, kas tād tieši skar ieguldījumus, ko tie veic Dānijā. Manuprāt, ar šo vienkāršo konstatējumu būtu pietiekami, lai noraidītu pakalpojumu sniegšanas brīvības piemērojamību.

19. Turklāt pretēji situācijai, kāda bija 2006. gada 3. oktobra sprieduma *Fidium Finanz* (C-452/04, EU:C:2006:631, 2. un 45.–47. punkts) pamatā, kas attiecās uz Vācijas iestāžu aizliegumu Šveices sabiedrībai profesionālas darbības ietvaros izsniegt kredītus Vācijas klientiem, pamatojoties uz to, ka tai nav tādas darbības īstenošanai nepieciešamas Vācijas tiesību aktos paredzētās atļaujas, par kuru

3 Spriedums, 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International* (C-48/15, EU:C:2016:356, 32. un 33. punkts).

4 Spriedums, 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International* (C-48/15, EU:C:2016:356, 33. punkts).

5 Atgādinājumam – tiešo nodokļu jomā rezidentu un nerezidentu situācijas parasti nav salīdzināmas: it īpaši skat. spriedumus, 1995. gada 14. februāris, *Schumacker* (C-279/93, EU:C:1995:31, 31. punkts), 2008. gada 22. decembris, *Truck Center* (C-282/07, EU:C:2008:762, 38. punkts), un 2015. gada 24. februāris, *Grünewald* (C-559/13, EU:C:2015:109, 25. punkts), kas nozīmē to, ka atšķirīga attieksme pret nodokļu maksātājiem rezidentiem un nerezidentiem pati par sevi nevar tikt kvalificēta kā "diskriminācija" Līguma izpratnē (it īpaši skat. spriedumu, 2008. gada 22. decembris, *Truck Center* (C-282/07, EU:C:2008:762, 39. punkts un tajā minētā judikatūra)).

6 It īpaši skat. spriedumus, 2010. gada 1. jūlijs, *Dijkman* un *Dijkman-Lavaleije* (C-233/09, EU:C:2010:397, 26. punkts), un 2015. gada 21. maijs, *Wagner-Raith* (C-560/13, EU:C:2015:347, 31. maijs).

Tiesa sprieda, ka tā [situācija] ietilpst pakalpojumu sniegšanas brīvības piemērošanā, attiecīgajā Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā paredzētās izslēgšanas no atbrīvojuma no nodokļiem izmantošanas pamatlietā, radot nelabvēlīgāku situāciju PVKIU nerezidentiem, kas saņem Dānijas sabiedrību izmaksātas dividendes, sekas nav likt šķēršļus šo saimnieciskās darbības subjektu piekļuvei Dānijas tirgum.

20. Tiesa, šāda valsts tiesiskā regulējuma piemērošana varētu sadārdzināt PVKIU nerezidentu finanšu pakalpojumu sniegšanu Dānijas ieguldītājiem salīdzinājumā ar pakalpojuma sniegšanu, ko saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem īsteno Dānijas PVKIU⁷.

21. Lai arī PVKIU nerezidentiem piemērojamā nodokļa uzlikšana, no kuras ir izslēgti PVKIU rezidenti, var ietekmēt arī pakalpojumu sniegšanas brīvību, ciktāl šis nodoklis var ietekmēt pirmo minēto Dānijā piedāvātos finanšu pakalpojumus, šī brīvība šajā gadījumā ir sekundāra salīdzinājumā ar kapitāla brīvu apriti un jebkurā gadījumā var tai tikt piesaistīta⁸.

22. Ciktāl tas ir lietderīgi, es piebildīšu, ka no lietas materiāliem un lietas dalībnieku apsvērumiem izriet, ka *Fidelity Funds* un *NN (L) SICAV* īpašumā esošās līdzdalības daļas Dānijas sabiedrībās tika veiktas tālab vien, lai izdarītu finansiālu noguldījumu bez nolūka ietekmēt attiecīgā uzņēmuma vadību un kontroli, tādējādi vienīgi kapitāla brīva aprite, izslēdzot brīvību veikt uzņēmējdarbību, ir uzskatāma par atbilstīgu⁹.

23. Līdz ar to, kā pamatoti ieteica Nīderlandes valdība un Komisija, es uzskatu, ka attiecīgais valsts tiesiskais regulējums pamatlietā ir jāpārbauda, ņemot vērā kapitāla brīvu apriti, kāda ir garantēta EKL 56. pantā.

B. Par kapitāla brīvas aprites ierobežojuma pastāvēšanu

24. Tādos ar EKL 56. panta 1. punktu aizliegtos pasākumos kā kapitāla aprites ierobežojumi ir ietverti pasākumi, kas attur dalībvalsts nerezidentus veikt ieguldījumus citā dalībvalstī¹⁰.

25. Šajā gadījumā saskaņā ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu, kas bija piemērojams pamatlietas faktisko apstākļu laikā, kā tas izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, dividendes, ko sabiedrība rezidente izmaksā PVKIU nerezidentam, principā tika apliktas ar nodokli ienākumu gūšanas vietā, piemērojot 25 % likmi 2000. gadā un, sākot no 2001. gada līdz 2009. gadam, to paaugstinot līdz 28 %, ja vien saskaņā ar dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanas konvenciju netika piemērota cita likme, savukārt šādas dividendes tika atbrīvotas no nodokļa, ja tās tika izmaksātas PVKIU rezidentam, turklāt ar nosacījumu, ja šāds uzņēmums atbilda 16.C panta fondu statusam, proti, ka līdz 2005. gada 31. maijam tas faktiski izmaksāja minimālās izmaksājamas daļas saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem vai, sākot no 2005. gada 1. jūnija, tas tehniski noteica šādu minimālo izmaksājamo daļu¹¹.

7 Atgādinājumam – valsts pasākumi, kas aizliedz, traucē vai padara mazāk pievilcīgu šīs brīvības izmantošanu, ir uzskatāmi par ierobežojumiem pakalpojumu sniegšanas brīvībai – it īpaši skat. spriedumu, 2012. gada 18. oktobris, *X* (C-498/10, EU:C:2012:635, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

8 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International* (C-48/15, EU:C:2016:356, 41. punkts).

9 Saskaņā ar šo informāciju attiecīgajā pamatlietas laikposmā šīs līdzdalības daļas nekad nav pārsniegušas 10 % kapitāldaļu Dānijas sabiedrībās. Par kapitāla brīvas aprites un brīvības veikt uzņēmējdarbību nošķiršanas kritēriju it īpaši skat. spriedumu, 2017. gada 14. septembris, *The Trustees of the BT Pension Scheme* (C-628/15, EU:C:2017:687, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

10 It īpaši skat. spriedumus, 2011. gada 10. februāris, *Haribo Lakritzen Hans Riegel un Österreichische Salinen* (C-436/08 un C-437/08, EU:C:2011:61, 50. punkts), 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 15. punkts), un 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International* (C-48/15, EU:C:2016:356, 44. punkts).

11 Jānorāda, ka, kritizējot iesniedzējtiesas veikto vērtējumu, *NN (L) SICAV* apgalvo, ka saskaņā ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu, kas bija piemērojams faktisko apstākļu laikā, atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā izmantoja visi Dānijas PVKIU un nevis tikai Dānijas tā sauktie "izmaksājošie" PVKIU, proti, 16.C panta fondi. Tomēr nav strīda, ka, piemērojot LESD 267. pantu, tikai iesniedzējtiesa ir atbildīga par piemērojamo valsts tiesību noteikšanu un interpretāciju, Tiesai nav jāapstrīd premisa, uz kuru ir balstījusies iesniedzējtiesa – šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. jūnijs, *Online Games* u.c. (C-685/15, EU:C:2017:452, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

26. Tādējādi vienīgi PVKIU, kas ir Dānijas rezidenti un kuriem ir 16.C panta fonda statuss, bija atbrīvoti no nodokļa, no kā [atbrīvojuma] PVKIU nerezidenti tika sistemātiski izslēgti, tostarp, ja PVKIU nerezidenti, piemērojot dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanas konvenciju, izmantoja – kā tas, šķiet, ir pamatlietas gadījumā – dividendžu aplikšanas ar nodokli likmes samazinājumu vai – kā tas, šķiet, nav pamatlietas gadījumā – tie faktiski izmaksā vai tehniski nosaka minimālo izmaksājamo daļu saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem.

27. Šāda atšķirīga attieksme pret dividendēm nodokļu jomā starp PVKIU, it īpaši atkarībā no to atrašanās vietas, var atturēt, pirmkārt, PVKIU nerezidentus no ieguldījumu veikšanas Dānijā dibinātās sabiedrībās un, otrkārt, kas attiecas uz ieguldītājiem, kas ir šīs dalībvalsts rezidenti, – iegūt kapitāla daļas PVKIU nerezidentos¹².

28. Līdz ar to – kā turklāt atzīst Dānijas valdība – šāds valsts nodokļu tiesiskais regulējums veido kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas principā ir pretrunā EKL 56. pantam.

29. Kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kā tas nupat tika skaidri parādīts, Savienības tiesībās tomēr var atzīt, ja atbilstoši EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunktam atšķirīgā attieksme ir saistīta ar situācijām, kas nav objektīvi salīdzināmas, vai arī ja tā ir pamatota ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem¹³.

30. Kā tika norādīts iepriekš, ir svarīgi detalizēti aplūkot gan attiecīgo situāciju pamatlietā salīdzināmību, gan kapitāla aprites ierobežojuma, kas ir ietverts Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā, pamatojumu.

C. Par attiecīgo situāciju pamatlietā salīdzināmību

31. Jāatgādina, ka pārrobežu situācijas salīdzināmība vai nesalīdzināmība ar iekšzemes situāciju ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgo tiesību normu mērķi, kā arī to priekšmetu un saturu¹⁴.

32. Attiecībā uz aplūkojamā Dānijas valsts tiesiskā regulējuma izvirzītajiem mērķiem no iesniedzējtiesas paskaidrojumiem un Dānijas valdības apsvērumiem izriet, ka tā mērķis ir, pirmkārt, novērst nodokļu dubultu secīgu uzlikšanu, veicot ieguldījumu ar PVKIU starpniecību, un, otrkārt, nodrošināt, ka Dānijas sabiedrību izmaksātās dividendes nenokļūtu ārpus Dānijas nodokļu ieturēšanas pilnvarām, jo no nodokļa ir atbrīvoti PVKIU rezidenti un faktiski tās tiktu īstenotas vienu reizi, proti, attiecībā uz minēto uzņēmumu ieguldījumu sertifikātu turētājiem.

33. Attiecībā, pirmkārt, uz nodokļu vairākkārtējas uzlikšanas novēršanas mērķi no judikatūras izriet, ka, runājot par dalībvalsts paredzētajiem pasākumiem, lai novērstu vai samazinātu nodokļu vairākkārtēju uzlikšanu vai novērstu ekonomisko nodokļu dubulto uzlikšanu sabiedrības rezidentes izmaksātājiem ienākumiem, šīs dalībvalsts sabiedrības, nodokļa maksātāji vai akcionāri rezidenti, kas saņem dividendes, ne vienmēr atrodas salīdzināmā situācijā ar citas dalībvalsts sabiedrībām, nodokļa maksātājiem vai akcionāriem rezidentiem, kas saņem dividendes¹⁵.

12 Šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC u.c.* (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 17. punkts), un 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 42. punkts).

13 It īpaši skat. spriedumu, 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

14 Skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *Pensioenfonds Metaal en Techniek* (C-252/14, EU:C:2016:402, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 It īpaši skat. spriedumus, 2009. gada 18. jūnijs, *Aberdeen Property Fininvest Alpha* (C-303/07, EU:C:2009:377, 42. punkts), 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija (C-284/09, EU:C:2011:670, 55. punkts), un 2012. gada 25. oktobris, Komisija/Beļģija (C-387/11, EU:C:2012:670, 48. punkts).

34. Tomēr, tiklīdz dalībvalsts vienpusēji vai noslēdzot konvenciju uzliek ienākuma nodokli ne tikai sabiedrībām, nodokļa maksātājiem vai akcionāriem rezidentiem, bet – par dividendēm, kuras tie saņem no sabiedrības rezidentes, – arī sabiedrībām, nodokļa maksātājiem vai akcionāriem nerezidentiem, šo nodokļa maksātāju nerezidentu situācija tuvinās rezidentu situācijai¹⁶.

35. Proti, tikai tas vien, ka šī pati valsts izmanto savas nodokļu ieturēšanas pilnvaras, neatkarīgi no jebkāda veida nodokļu uzlikšanas citā dalībvalstī izraisa risku, ka nodokļi tiks uzlikti vairākkārtīgi vai radīsies ekonomiskā dubultā nodokļu uzlikšana. Šādā gadījumā, lai dividenžu saņēmēji nerezidenti nesaskartos ar kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas principā aizliegts EKL 56. pantā, dividenžu izmaksātājas sabiedrības rezidences dalībvalstij ir jānodrošina, ka saskaņā ar tās tiesību aktos paredzēto mehānismu, lai novērstu vai samazinātu vairākkārtēju aplikšanu ar nodokli vai ekonomisko dubulto nodokļu uzlikšanu, sabiedrībām, nodokļa maksātājiem un akcionāriem nerezidentiem tiek piemērota attieksme, kas ir līdzvērtīga attieksmei pret sabiedrībām, nodokļa maksātājiem un akcionāriem rezidentiem¹⁷.

36. Tā kā pamatlietā Dānijas Karaliste ir izvēlējusies īstenot savas nodokļu ieturēšanas pilnvaras attiecībā uz PVKIU nerezidentu saņemtajām dividendēm, ko tiem izmaksā Dānijas sabiedrības, tādējādi šo PVKIU situācija kļūst salīdzināma ar PVKIU rezidentu situāciju attiecībā uz nodokļu vairākkārtējas uzlikšanas risku dividendēm, ko izmaksā Dānijas sabiedrības.

37. Otrkārt, attiecībā uz mērķi piemērot PVKIU rezidentiem atbrīvojumu ar nosacījumu, ka aplikšana ar nodokli tiek pārnesta uz šo izņēmumu ieguldījumu sertifikātu turētājiem, tas var radīt vajadzību atbildēt uz jautājumu, vai situāciju salīdzināmības pārbaudē būtu jāņem vērā ieguldījumu sertifikātu turētāju situācija.

38. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgai judikatūrai, lai novērtētu atšķirīgu attieksmi saistībā ar izmaksātu dividenžu aplikšanu ar nodokli, ir jāņem vērā vienīgi nošķiršanas kritēriji, kas ir noteikti attiecīgā pamatlietā aplūkojamajā valsts nodokļu tiesiskajā regulējumā¹⁸.

39. Kā jau esmu norādījis, PVKIU atbrīvošana no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā pamatlietā ir balstīta uz diviem nosacījumiem. Pirmkārt, PVKIU ir jābūt Dānijas rezidentiem. Otrkārt, līdz 2005. gada 31. maijam šiem uzņēmumiem bija jāizmaksā minimālā izmaksājamā daļa, tādējādi pienākums maksāt nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par šo izmaksāto daļu tiek pārņemts uz to ieguldījumu sertifikātu turētājiem, [un] sākot ar 2005. gada 1. jūniju šīs prasības vietā tika paredzēts vienkāršs tehnisks noteikums par minimālo izmaksājamo daļu, kas tiek piemērota ieguldījumu sertifikātu turētājiem, izmantojot nodokli ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, ko iekasē PVKIU.

40. Šķiet, ka šī dubultā rakstura dēļ Dānijas valsts tiesiskais regulējums atšķiras no Francijas valsts tiesiskā regulējuma, kas bija pamatā 2012. gada 10. maija spriedumam *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286). Proti, šajā spriedumā Tiesa pārbaudīja Francijas PVKIU rezidentu un nerezidentu objektīvo salīdzināmību, izslēdzot PVKIU ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situācijas ņemšanu vērā, ciktāl Francijas valsts tiesiskais regulējums bija balstīts uz vienu nošķiršanas kritēriju, proti, uz šo uzņēmumu rezidences vietu.

16 – Šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 18. jūnijs, *Aberdeen Property Fininvest Alpha* (C-303/07, EU:C:2009:377, 43. punkts), 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija (C-284/09, EU:C:2011:670, 56. punkts), 2012. gada 25. oktobris, Komisija/Belģija (C-387/11, EU:C:2012:670, 49. punkts), un 2015. gada 17. septembris, *Miljoen* u.c. (C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 67. punkts).

17 Šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija (C-284/09, EU:C:2011:670, 57. punkts), 2012. gada 25. oktobris, Komisija/Belģija (C-387/11, EU:C:2012:670, 50. punkts), un 2015. gada 17. septembris, *Miljoen* u.c. (C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 68. punkts).

18 Skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 28. punkts), un 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 61. punkts).

41. Ņemot vērā atšķirību starp Francijas un iepriekš minēto Dānijas tiesisko regulējumu un, tā kā lietas dalībnieki it sevišķi ir debatējuši par sekām, kādas ir jāsecina no 2012. gada 10. maija sprieduma *Santander Asset Management SGIIC u.c.* (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286) attiecībā uz šo lietu, ir diezgan interesanti konstatēt, ka neviena no trim valdībām, kas ir iesniegusi rakstveida apsvērumus, nav atbalstījusi apgalvojumu, saskaņā ar kuru situāciju salīdzināmības pārbaudē būtu jāiekļauj ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situācija. Proti, kamēr Dānijas valdība, atsaucoties uz šo spriedumu, tikai pamatoja šo valsts tiesisko regulējumu ar nolūku saglabāt nodokļu režīma saskaņotību, kā arī – īsāk – līdzsvarot nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījumu¹⁹, attiecīgās Vācijas un Nīderlandes valdības piezīmes galvenokārt attiecās uz situāciju objektīvu salīdzināmību vienīgi saistībā ar PVKIU veidojošiem ieguldījumu instrumentiem.

42. Pilnībā piekrītot apgalvojumam, saskaņā ar kuru salīdzināšanas priekšmetam ir jābūt vienīgi PVKIU situācijai, izslēdzot PVKIU ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situāciju, galvenokārt *Fidelity Funds* un *NN (L) SICAV*, kā arī – mazākā mērā – Komisija ir snieguši vislabāk izstrādātu pamatojumu tam, kādā līmenī būtu jāveic situāciju salīdzināmības pārbaude. Precīzāk – *NN (L) SICAV* uzskata, ka ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu esot iedibināts nošķiršanas kritērijs, kas balstīts vienīgi uz to PVKIU rezidences vietu, kuri saņem dividendes, un atbrīvojums no nodokļiem, ko izmanto PVKIU rezidenti, neesot pakārtots ieguldījumu sertifikātu turētājiem sadalīto ienākumu aplikšanai ar nodokli. Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā neesot noteikta nekāda saikne starp valsts izcelsmes dividenžu, ko saņem parastie (vai kapitalizācijas) PVKIU, aplikšanu ar nodokļiem un ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situāciju. Attiecībā uz 16.C panta fondiem, kas daļēji izmaksā tālāk saņemtās dividendes, Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā tāpat arī neesot tikusi ņemta vērā to sertifikātu turētāju nodokļu situācija. Tātad nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, ko veic attiecībā uz PVKIU nerezidentiem izmaksātajām dividendēm, netiek samazināts, kaut gan uzņēmumam ir ieguldījumu sertifikātu turētāji, kas ir Dānijas rezidenti un kuru nodokļu situācija ir salīdzināma ar PVKIU, kas ir Dānijas rezidenti, ieguldījumu sertifikātu turētāju situāciju. Turklāt Komisija apgalvo, ka PVKIU rezidentu un PVKIU nerezidentu situācijas ir salīdzināmas, pat ja salīdzināšanā tiktu ņemta vērā ieguldījumu sertifikātu turētāju aplikšana ar nodokļiem. Visbeidzot, *Fidelity Funds* piebilst, tā kā uz tiem ir vērsta Direktīva 85/611, PVKIU nerezidenti esot jāsalīdzina ar PVKIU, kas ir Dānijas rezidenti.

43. Savukārt es turpmāk šajos secinājumos izklāstīto iemeslu dēļ nosliecos uzskatīt, ka neatkarīgi no tā, no kāda skatpunkta ir jāveic situāciju salīdzināmības pārbaude, attiecīgās situācijas pamatlietā ir objektīvi salīdzināmas, tādējādi galu galā būs jāizvērtē, vai Dānijas valsts tiesisko regulējumu var pamatot it īpaši ar nolūku saglabāt nodokļu režīma saskaņotību.

44. Vispirms es nepiekrītu *Fidelity Funds* izvirzītajam argumentam, saskaņā ar kuru esot pietiekami ar PVKIU statusu, ko reglamentē Direktīva 85/611, lai konstatētu PVKIU nerezidentu un Dānijas PVKIU objektīvu salīdzināmību no Dānijas valsts nodokļu tiesiskā regulējuma skatpunkta. Proti, neskatot to, ka PVKIU aplikšana ar nodokļiem, kā jau esmu norādījis, neietilpst Direktīvas 85/611 jomā²⁰, salīdzināmības pārbaude no kapitāla brīvas aprites skatpunkta attiecas nevis uz attiecīgo uzņēmēju juridisko statusu, bet uz to situāciju no attiecīgā valsts nodokļu tiesiskā regulējuma skatpunkta²¹. Vērtējot saimnieciskās darbības subjektu situāciju salīdzināmību, Tiesa jau ir noraidījusi PVKIU statusa atbilstību, jo šis pēdējais minētais neietilpst nošķiršanas kritērijā vai kritērijos, uz kuriem ir balstīts piemērojams valsts nodokļu tiesiskais regulējums²².

19 Attiecībā uz šiem pamatojuma pamatiem skat. šo secinājumu 61.–81. punktu.

20 Skat. šo secinājumu 14. punktu.

21 Šajā ziņā pēc analogijas par situāciju salīdzināmību starp saskaņā ar Somijas tiesību aktiem dibinātu akciju sabiedrību rezidenti un saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem – Somijā neatļautā juridiskā formā – dibinātu sabiedrību *SICAV*, kuras abas saņēma Somijas izcelsmes dividendes, skat. spriedumu, 2009. gada 18. jūnijs, *Aberdeen Property Fininvest Alpha* (C-303/07, EU:C:2009:377, 50.–56. punkts).

22 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

45. Turpinājumā, lai noteiktu, kādā līmenī ir jāveic situāciju salīdzināmība[s pārbaude], proti, tikai PVKIU līmenī vai arī ieguldījumu sertifikātu turētāju līmenī, attiecīgie lietas dalībnieki pēc Tiesas lūguma apsprieda jautājumu, vai abi kritēriji, uz kuriem ir balstīts valsts tiesiskais regulējums, ir autonomi vai neatdalāmi saistīti.

46. Proti, nepārprotama atbilde uz šo jautājumu par PVKIU rezidences vietas kritērija autonomiju vai neatdalāmību saistībā ar kritēriju par minimālās (faktiski vai tehniski) izmaksājamās daļas prasību varētu likt domāt, ka Dānijas valsts tiesiskais regulējums beigu beigās daudz neatšķiras no Francijas valsts tiesiskā regulējuma, kāds bija lietas, kurā tika pasludināts 2012. gada 10. maija spriedums *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286), pamatā, vai no Polijas valsts tiesiskā regulējuma, kas tika aplūkots lietā, kurā tika pasludināts 2014. gada 10. aprīļa spriedums *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249). Citiem vārdiem sakot, ciktāl abi šie valsts tiesiskie regulējumi tikai un galvenokārt bija balstīti uz attiecīgo PVKIU rezidences vietu, Tiesa atzina, ka situāciju salīdzināmība[s pārbaude] ir jāveic vienīgi šo uzņēmumu līmenī²³.

47. Šajā lietā neatkarīgi no *NN (L) SICAV* kritikas, kas vērsta pret apgalvoto iesniedzējtiesas kļūdaini veikto Dānijas valsts tiesiskā regulējuma interpretāciju, ko ar LESD 267. pantu iedibinātajā tiesu sadarbības sistēmā Tiesa nevar pārbaudīt²⁴, daži elementi, manuprāt, liecina par labu tam, ka PVKIU rezidences kritērijs ir ne tikai nošķirams no minimālās (faktiski vai tehniski) izmaksājamās daļas kritērija, bet arī dominē pār to. Proti, pirmkārt, ir jānorāda, ka abi kritēriji, kas pārņemti ministrijas rīkojuma 38. pantā, ir konstatējami divos dažādos valsts tiesību aktos²⁵. Turklāt Dānijas valdība savos rakstveida apsvērumos atzina, ka otro kritēriju vajadzības gadījumā varētu piemērot neatkarīgi no PVKIU rezidences kritērija. Otrkārt, kā to apgalvoja *Fidelity Funds* un *NN (L) SICAV* un kam piekrita Dānijas valdība, vienīgi Dānijas PVKIU var izpildīt nosacījumu par rezidenci Dānijā, lai arī daži PVKIU nerezidenti pilnībā var atbilst (un faktiski atbilst) otrajam kritērijam.

48. Šajos apstākļos situāciju salīdzināmība ir īstenojama vienīgi attiecībā uz galveno un dominējošo kritēriju, kas pieņemts Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā, proti, PVKIU rezidences vietu, un tāpat kā 2012. gada 10. maija spriedumā *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286) un 2014. gada 10. aprīļa spriedumā *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 63. un 69. punkts) būtu jākonstatē, ka ir jāsalīdzina tikai PVKIU situācija atkarībā no tā, vai tie ir vai nav Dānijas rezidenti, un ka beigu beigās šo ieguldījumu instrumentu situācijas ir objektīvi salīdzināmas attiecībā uz nodokļu režīmu dividendēm, ko tie saņem no Dānijas sabiedrībām.

49. Tas nemaina apstākli, ka Dānijas tiesiskā regulējuma pamatā esošā logika ir, ka atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā tiek piešķirts PVKIU rezidentiem tikai tad, ja vienlaikus tiek izmaksātas (faktiski vai tehnisku) minimālās izmaksājamās daļas to ieguldījumu sertifikātu turētājiem, par kuriem šie uzņēmumi ar nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā samaksā nodokli. Taču Dānijas Karaliste piešķir atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā Dānijas PVKIU tikai tad, ja ir droši zināms, ka šī dalībvalsts var īstenot savas nodokļu ieturēšanas pilnvaras attiecībā uz dividendēm, ko saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem izmaksā šāds PVKIU.

23 Skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 32., 39. un 41. punkts), kā arī 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 62., 63. un 68. punkts).

24 Šajā jautājumā skat. šo secinājumu 11. zemsvītras piezīmi. Tātad šo secinājumu turpinājumā es vairs neaplūkošu šo kritiku, kas vairākkārt ir ietverta *NN (L) SICAV* apsvērumos un kas vēlreiz tika atkārtota tiesas sēdē.

25 Proti, Likumā par UIN un *Ligningslov* – skat. šo secinājumu 6. punktu.

50. Tomēr pretēji situācijai, kāda bija 2012. gada 10. maija sprieduma *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286) un 2014. gada 10. aprīļa sprieduma *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249) pamatā, pastāv ar Dānijas valsts tiesisko regulējumu iedibināta saikne starp PVKIU rezidentiem piešķirtu atbrīvojumu un to ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situāciju, kā Komisija, starp citu, ir atzinusi savos rakstveida apsvērumos. Tātad es uzskatu, ka arī šo pēdējo minēto situāciju var ņemt vērā, pārbaudot situāciju salīdzināmību.

51. Tomēr PVKIU ieguldījumu sertifikātu turētāju situācijas ņemšana vērā, manuprāt, nenozīmē ka, situācijas, pārbaudītas kopumā, nav objektīvi salīdzināmas, kā rezultātā atšķirīgā attieksme, kāda izriet no Dānijas valsts tiesiskā regulējuma, būtu atļaujama. Proti, Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā nav ņemta vērā PVKIU ieguldījumu sertifikātu turētāju situācija kopumā, tādējādi atšķirīgā attieksme, kāda izriet no šī trūkuma, nevar tikt pamatota ar atšķirīgu objektīvo situāciju²⁶.

52. Šajā ziņā es uzskatu, ka ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situācijas pārbaudi var veikt no trīs dažādiem skatupunktiem. Pirmkārt, var paredzēt ieguldījumu sertifikātu turētāju *rezidentu* nodokļu situācijas salīdzināšanu atkarībā no tā, vai tie veic ieguldījumus PVKIU rezidentā vai PVKIU nerezidentā. Otrkārt, salīdzināšana var attiekties uz PVKIU rezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja *rezidenta* nodokļu situāciju salīdzinājumā ar PVKIU nerezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja *nerezidenta* nodokļu situāciju. Visbeidzot, treškārt, ir iespējams arī pārbaudīt ieguldījumu sertifikātu turētāju *nerezidentu* nodokļu situāciju salīdzināmību atkarībā no tā, vai tie veic ieguldījumus PVKIU rezidentos vai PVKIU nerezidentos²⁷.

53. Attiecībā uz pirmo gadījumu es neredzu objektīvu atšķirību starp vienu Dānijas ieguldījumu sertifikātu turētāju un citu Dānijas ieguldījumu sertifikātu turētāju atkarībā no tā, vai viņi iegulda PVKIU rezidentā vai nerezidentā. Uz abiem šiem ieguldījumu sertifikātu turētājiem attiecas Dānijas Karalistes nodokļu ieturēšanas pilnvaras un pret tiem principā ir jāizturas nediskriminējoši. Tomēr, kamēr Dānijas ieguldījumu sertifikātu turētājs, kurš veic ieguldījumu PVKIU nerezidentā, no kura, pat ja to var kvalificēt kā "16.C panta fondu", tiks ieturēts nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, kā ir atzinusi Dānijas valdība, vienmēr tiks aplikts ar nodokļiem kaskādes veidā, tad Dānijas ieguldījumu sertifikātu turētājs, kurš veic ieguldījumu PVKIU rezidentā, kas ir kvalificēts kā "16.C panta fonds" un atbrīvots no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, varēs atskaitīt priekšnodokli no ienākuma nodokļa vai uzņēmumu ienākuma nodokļa, kas tam tāpat ir jāsamaksā.

54. Otrais gadījums, proti, PVKIU rezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja rezidenta nodokļu situācijas salīdzināšana ar PVKIU nerezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja nerezidenta situāciju, man nešķiet tāds, kurā būtu rodams cits risinājums. Abi divi no Dānijas valsts tiesiskā regulējuma skatupunkta ir objektīvi salīdzināmā situācijā, ja tie iegulda PVKIU, kas neizmaksā no Dānijas sabiedrībām saņemtās dividendes.

55. Attiecībā uz izmaksājoša PVKIU nerezidenta ieguldījumu sertifikātu turētājiem nerezidentiem un 16.C panta fondu ieguldījumu sertifikātu turētājiem rezidentiem, kas ir Dānijas rezidenti, norādīšu, ka 2015. gada 17. septembra spriedumā *Miljoen* u.c. (C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 74. punkts) par nodokļu režīmu attiecībā uz nodokļu maksātājiem rezidentiem un nodokļu maksātājiem nerezidentiem, ko piemēro tiem izmaksāto dividenžu izcelsmes dalībvalsts, objektīvo salīdzināmību Tiesa nosprieda, ka, "ja dalībvalsts ienākumu gūšanas vietā ietur nodokli par dividendēm

26 Spriedumā, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286), lai noraidītu Francijas valdības argumentu, saskaņā ar kuru valsts tiesiskajā regulējumā tiek ņemta vērā ieguldījumu sertifikātu turētāju situācija, Tiesa ir ne tikai norādījusi, ka šajā valsts tiesiskajā regulējumā ir vienīgi nošķirti PVKIU atkarībā no tā, vai tie ir vai nav Francijas rezidenti. Proti, šī sprieduma 31.–38. punktā Tiesa konkrēti pārbaudīja, tostarp attiecībā uz izmaksājošajiem PVKIU, vai šajā valsts tiesiskajā regulējumā patiesi un pilnīgi ir tikusi ņemta vērā visu ieguldījumu sertifikātu turētāju nodokļu situācija, kā to apgalvoja Francijas valdība.

27 Savukārt, attiecībā uz valsts tiesisko regulējumu, kas attiecas uz PVKIU un to ieguldījumu sertifikātu turētājiem, manuprāt, nav nozīmes salīdzināt PVKIU nerezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja nerezidenta, kas saņem dividendes no Dānijas sabiedrības, situāciju ar ieguldītāja nerezidenta, kas saņem dividendes tieši no Dānijas sabiedrībām, situāciju.

par šajā dalībvalstī reģistrētu sabiedrību izmaksātām dividendēm, salīdzinājums starp šo fiskālo regulējumu attiecībā uz nodokļa maksātāju nerezidentu un attiecībā uz nodokļa maksātāju rezidentu ir jāveic, ņemot vērā, pirmkārt, nodokļa maksātāja nerezidenta maksājamo nodokli par dividendēm un, otrkārt, nodokļa maksātāja rezidenta maksājamo ienākuma nodokli vai sabiedrības ienākuma nodokli, un tā ar nodokli apliekamajā bāzē ir jāiekļauj ienākumi no daļām, no kurām rodas dividendes”. Proti, Tiesas ieskatā, lai piemērotu EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu (tagad – LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts), nepietiek ar to vien, ka tiek ņemts vērā nodoklis par dividendēm, bet vērtējumā ir jāietver visi nodokļi, ar ko tiek aplikti fizisko personu ienākumi vai sabiedrību peļņa, kas rodas no daļu turējuma dalībvalstī reģistrētās sabiedrībās²⁸.

56. Piemērots šai lietai, šis [dividenžu] izcelsmes dalībvalsts rezidentiem un nerezidentiem faktiski uzliktā nodokļu sloga salīdzināšanas kritērijs nozīmē, ka nebūtu pareizi tikai norādīt, ka PVKIU nerezidenta, kas var tikt kvalificēts kā “16.C punkta fonds”, ieguldījumu sertifikātu turētāji nerezidenti netieši maksā no šī uzņēmuma iekasējamo nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā, kamēr Dānijas 16.C punkta fonda ieguldījumu sertifikātu turētājiem ir tieši jāmaksā tikai priekšnodoklis, ko ietur šis fonds, tāpēc šo ieguldījumu sertifikātu turētāju situācijas nav objektīvi salīdzināmas. Proti, izvērtējot kopumā, ieguldījumu sertifikātu turētājam nerezidentam uzliktais nodokļu slogs būs galīgs, savukārt ieguldījumu sertifikātu turētājam rezidentam vienmēr būs iespēja atskaitīt priekšnodokli no ienākuma nodokļa vai uzņēmumu ienākuma nodokļa, kas tam ir jāsamaksā Dānijā.

57. Protams, uz ieguldījumu sertifikātu turētāju nerezidentu attiecas citas dalībvalsts nodokļu ieturēšanas pilnvaras attiecībā uz tā ieņēmumu aplikšanu ar nodokļiem. Tomēr ir tā, ka parasti un ja vien ieguldījumu sertifikāta turētāja rezidences dalībvalsts nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanas nolūkā piemēro nodokļa ieskaitīšanas metodi, ienākumu gūšanas vietā ieturēto nodokli par dividendēm nebūs iespējams – vismaz ne pilnībā – atmaksāt vai ieskaitīt ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienākuma nodokli šajā dalībvalstī²⁹. Visādā ziņā attiecīgā gadījumā neatkarīgi no nodokļu dubultas uzlikšanas konvencijas dalībvalsts nevar atsaukties uz priekšrocību, kuru vienpusēji ir piešķirusi cita dalībvalsts, lai izvairītos no pienākumiem, kurus tai uzliek Līgums³⁰.

58. Visbeidzot, ja salīdzina ieguldījumu sertifikātu turētājus nerezidentus, kas veic ieguldījumus gan PVKIU nerezidentā, kuru var kvalificēt kā “16.C punkta fondu”, gan Dānijas 16.C punkta fondā, tad pirmajā situācijā, kā Komisija apgalvoja, vienmēr tiks ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā no PVKIU nerezidenta, kurš tādējādi tiks aplikts ar nodokli par izmaksātajām dividendēm, neņemot vērā iespējamās [administratīvās] izmaksas un zaudējumus, [savukārt] ieguldījumu sertifikāta turētājs, kurš iegulda Dānijā dibinātā 16.C punkta fondā, tiks aplikts ar priekšnodokli, kura aprēķina bāze būs minimālā izmaksājamā daļa [un] no kura atbilstoši *Ligningslov* 16.C punkta 2., 4. un 5. punktam var tikt atskaitīti arī uzņēmuma zaudējumi un administratīvās izmaksas. Tātad vispārējais nodokļu slogs otrajiem minētajiem būs labvēlīgāks nekā pirmajiem, lai gan to, manuprāt, nevar pamatot ar objektīvi atšķirīgu situāciju starp visiem šiem ieguldījumu sertifikātu turētājiem nerezidentiem no izmaksāto dividenžu izcelsmes valsts skatupunkta.

28 Skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Miljoen u.c* (C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 73. punkts). Gadījumā, ja ieguldījumu sertifikātu turētāju situācija netiktu ņemta vērā, šajā spriedumā izstrādāto argumentāciju, manuprāt, varētu attiecināt arī uz pašiem ieguldījuma instrumentiem, jo PVKIU nerezidentiem, kurus var kvalificēt kā “16.C punkta fondus”, uzliktais nodokļu slogs ir sistemātiski smagāks salīdzinājumā ar to, kas ir noteikts 16.C punkta fondiem, kas ir Dānijas rezidenti.

29 Šajā ziņā skat. Adema R., “UCITS and Taxation”, Hāga: *Kluwer Law International*, 2009, 39. – 40. lpp. un Hippert G., “The TFEU Eligibility of Non-EU Investment Funds Subjected to Discriminatory Dividend Withholding Taxes”, *EC Tax Review*, 2016-2, 82. lpp. (apsvērumi attiecas arī uz situāciju Savienībā). 2008. gada 20. maija spriedumā *Orange European Smallcap Fund* (C-194/06, EU:C:2008:289, 42.–47. un 65. punkts) Tiesa arī ir atzinusi, ka PVKIU rezidences dalībvalsts varēja atteikties piešķirt kompensāciju par nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, ko šim uzņēmumam izmaksājušas citas dalībvalsts sabiedrības rezidentes, pretēji situācijai, kurā PVKIU, kurš saņem minētās dalībvalsts vai citas dalībvalsts, ar kuru rezidences dalībvalstij ir noslēgtas dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanas konvencijas, sabiedrības dividendes, apstākļa dēļ, ka atšķirīga attieksme izrietēja no dalībvalstu pieņemto nodokļu ieturēšanas pilnvaru vienlaicīgas istenošanas.

30 It īpaši skat. spriedumus, 2007. gada 8. novembris, *Amurta* (C-379/05, EU:C:2007:655, 78. punkts), un 2015. gada 17. septembris, *Miljoen u.c.* (C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 77. punkts).

59. Tā kā, manuprāt, Dānijas valsts tiesisko regulējumu nevar atstāt spēkā, pamatojoties uz to, ka to piemēro objektīvi atšķirīgām situācijām, attiecīgais Dānijas valsts tiesiskais regulējums pamatlietā, lai to saglabātu, ir jāpamato ar primāru vispārējo interešu apsvērumu.

D. Par ierobežojuma pamatoto raksturu

60. Dānijas un Nīderlandes valdības uzskata, ka atšķirīgā attieksme, kas izriet no Dānijas valsts tiesiskā regulējuma, esot pamatota gan ar rūpēm par līdzsvarota nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījuma saglabāšanu (1), gan ar rūpēm par nodokļu režīma saskaņotības saglabāšanu (2). Jau tagad norādīšu, ka, lai arī pirmais pamatojums nepārlicina, es nosliecos domāt, ka Dānijas [nodokļu] režīmu varētu pamatot ar nepieciešamību saglabāt nodokļu režīma saskaņotību, bet tomēr tas ir nesamērīgs no sasniedzamā mērķa viedokļa.

1. Par līdzsvarotu nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījumu

61. Dānijas valdība atgādina, ka ārvalstu ieguldījumu sertifikātu turētājiem ir ierobežots nodokļa (ienākumu gūšanas vietā) maksāšanas pienākums attiecībā uz izmaksājamo minimālo daļu, ko regulāri izmaksā 16.C punkta fondi, kas ir Dānijas rezidenti, kamēr atbilstošie ienākumi, kādus tiem izmaksā PVKIU nerezidenti, neietilpst Dānijas nodokļu ieturēšanas pilnvarās, pat ja šādi izmaksāti līdzekļi rodas no minēto PVKIU ieguldījumiem Dānijas sabiedrībās. Taču šī valdība uzskata, ka, ja PVKIU nerezidenti tiktu atbrīvoti no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, ko izmaksā Dānijas sabiedrības, ārvalstu ieguldījumu sertifikātu turētāji pilnībā izvairītos no nodokļiem Dānijā par dividendēm, ko izmaksā Dānijas sabiedrības, vienkāršā apstākļa dēļ, ka to ieguldījumi šajās sabiedrībās tiek īstenoti ar PVKIU nerezidentu starpniecību, kas apdraudētu Dānijas tiesības īstenot tās nodokļu ieturēšanas pilnvaras saistībā ar tās teritorijā īstenoto darbību.

62. Šie apsvērumi mani nekādi nepārlicina.

63. Tiesa, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru var atzīt nepieciešamību saglabāt līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu starp dalībvalstīm, ja attiecīgā režīma mērķis ir novērst tādas darbības, kas var apdraudēt dalībvalsts tiesības īstenot savu kompetenci nodokļu jomā saistībā ar tās teritorijā veiktajām darbībām³¹.

64. Tomēr tāpat no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja dalībvalsts ir izvēlējusies neuzlikt nodokli PVKIU rezidentiem, kuri ir valsts izcelsmes dividenžu saņēmēji, tā nevar atsaukties uz vajadzību saglabāt līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu starp dalībvalstīm, lai attaisnotu nodokļa uzlikšanu šādas peļņas saņēmējiem – PVKIU nerezidentiem³².

65. Šajā gadījumā, tā kā Dānijas Karaliste ir izvēlējusies³³ atbrīvot no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā vienīgi 16.C panta fondu, kas ir Dānijas rezidenti, saņemtās dividendes, izslēdzot PVKIU nerezidentus, tostarp it īpaši tos, kas var izpildīt un izpilda *Ligningslov* 16.C pantā paredzētos izmaksāšanas nosacījumus, vienīgi PVKIU nerezidentu aplikšanu ar nodokli nevar pamatot ar mērķi neapdraudēt šīs dalībvalsts nodokļu ieturēšanas pilnvaru īstenošanu.

66. Tādējādi pamatojums, kas balstīts uz līdzsvarotu nodokļu ieturēšanas pilnvaru sadalījumu starp dalībvalstīm, manuprāt, ir jānoraida.

31 It īpaši skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 47. punkts), un 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 98. punkts).

32 Skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 48. punkts), un 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 99. punkts).

33 Ciktāl tas ir lietderīgi, atgādināšu, ka pamatlietā 16.C panta fondu, kas ir Dānijas rezidenti, atbrīvojums no nodokļa ir balstīts uz Dānijas Nodokļu ministra īstenotu izvēli (skat. šo secinājumu 6. punktu).

2. Par vajadzību saglabāt nodokļu sistēmas saskaņotību

67. Dānijas, Vācijas un Nīderlandes valdības apgalvo, ka pastāvot tieša saikne Tiesas judikatūras izpratnē starp nodokļu priekšrocību atbrīvojuma no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā veidā un šīs priekšrocības kompensāciju, nekavējoties uzliekot nodokli ieguldījumu sertifikātu turētājiem par no PVKIU [gūto] peļņu. Šī tiešā saikne tiekot saglabāta, pat ja summas, ko PVKIU izmaksā ieguldījumu sertifikātu turētājiem, ir zemākas par dividendēm, kas atbrīvotas no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā. Proti, no 2008. gada 20. maija sprieduma *Orange European Smallcap Fund* (C-194/06, EU:C:2008:289) un 2008. gada 27. novembra sprieduma *Papillon* (C-418/07, EU:C:2008:659) izrietot, ka tiešā saikne var pastāvēt arī tad, ja kāda režīma nodokļu priekšrocība netiek pilnībā kompensēta, proti, ja dividendes, kuras ir tikušas atbrīvotas no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, ir tikušas pilnībā izmaksātas tālāk. Turklāt Vācijas valdība uzskata, ka tiešā saikne tiekot saglabāta pat tad, ja tiktu skarti divi dažādi nodokļa maksātāji, kā tas esot atspoguļots Tiesas judikatūrā.

68. *Fidelity Funds, NN (L) SICAV* un Komisijai ir pretējs viedoklis. It īpaši Komisija uzskata, pirmkārt, ka nodokļa aprēķina bāze, kas tiek piemērota PVKIU rezidentu ieguldījumu sertifikātu turētājiem, neesot līdzvērtīga nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā aprēķina bāzei, ko piemēro PVKIU nerezidentu izmaksātajām dividendēm, un nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā neesot pietiekams, lai kompensētu priekšrocības, kādas gūst PVKIU rezidentu ieguldījumu sertifikātu turētāji salīdzinājumā ar PVKIU nerezidentu ieguldījumu sertifikātu turētājiem. Otrkārt, Komisija norāda, ka persona vai sabiedrība, kas ir Dānijas rezidente un PVKIU nerezidenta ieguldījumu sertifikātu turētāja, tiekot aplikta ar nodokli Dānijā par ienākumiem, kas gūti no PVKIU nerezidenta, neatkarīgi no tā, ka minētais uzņēmums Dānijā jau ir ticis aplikts ar nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, ko tas saņem no Dānijas sabiedrībām. Šāda ekonomiska nodokļu dubulta uzlikšana netiekot paredzēta personai vai sabiedrībai, kas ir Dānijas rezidente un PVKIU rezidenta, kuram ir *Ligningslov* 16.C panta izmaksājošā fonda statuss, ieguldījumu sertifikātu turētāja. Priekšrocība, ko gūst minētie PVKIU rezidenti, netiekot kompensēta ar citiem Dānijas valsts tiesiskā regulējuma elementiem.

69. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai aprites brīvības ierobežojumu varētu pamatot ar nodokļu režīma saskaņotības saglabāšanu, ir jāpierāda, ka pastāv tieša saikne starp attiecīgo nodokļu priekšrocību un šīs priekšrocības atsvēršanu ar noteiktu nodokļu maksājumu, un šīs saiknes tiešais raksturs ir jānovērtē, ievērojot attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi³⁴. Turklāt, lai izvērtētu nodokļu saskaņotības iemeslu, principā šis vērtējums ir jāveic, ņemot vērā vienu un to pašu nodokļu režīmu³⁵.

70. 2009. gada 18. jūnija spriedumā *Aberdeen Property Fininvest Alpha* (C-303/07, EU:C:2009:377, 73. punkts), 2012. gada 10. maija spriedumā *Santander Asset Management SGIIC* u.c. no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 52. punkts), un 2014. gada 10. aprīļa spriedumā *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 93. punkts) Tiesa noraidīja tiešas saiknes esamību, pamatojoties uz to, ka attiecīgo dividenžu atbrīvojumam no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā šajās lietās nebija izvirzīts nosacījums, saskaņā ar kuru dividendes, ko saņēmusi attiecīgā sabiedrība, ieguldījumu fonds vai PVKIU, šiem pēdējiem minētajiem ir jāizmaksā tālāk, un to aplikšana ar nodokli, ko sedz šo sabiedrību vai uzņēmumu ieguldījumu sertifikātu turētāji, ļauj kompensēt atbrīvojumu no nodokļa ienākumu gūšanas vietā.

34 It īpaši skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC* u.c. (no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 51. punkts), un 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 92. punkts).

35 Skat. spriedumu, 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249, 94. punkts).

71. Kā jau esmu precizējis citos secinājumos³⁶, Tiesa tād neizslēdz un trijos iepriekš minētajos spriedumos tas ir nepārprotami atspoguļots, ka nosacījums par tiešas saiknes esamību var būt izpildīts pat tad, ja noteiktā nodokļu priekšrocība un noteiktais nodokļa atvilkums, kura mērķis ir kompensēt minēto priekšrocību, nav saistīts ar vienu un to pašu nodokļa maksātāju.

72. Pretēji valsts tiesiskajiem regulējumiem, kas bija šo secinājumu 70. punktā minēto spriedumu pamatā, un kā jau esmu izklāstījis iepriekš, PVKIU rezidentu atbrīvojumam no nodokļa Dānijas [nodokļu] režīma ir izvirzīts nosacījums veikt (faktisku vai tehnisku) minimālās izmaksājās daļas izmaksāšanu ieguldījumu sertifikātu turētājiem, kuriem ir uzlikts priekšnodoklis, ko viņu vārdā samaksā minētie uzņēmumi. Tādad priekšrocība, kas PVKIU rezidentiem piešķirta šāda atbrīvojuma no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā veidā, tiek kompensēta ar dividenžu, ko šie uzņēmumi izmaksā saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem, aplikšanu ar nodokli.

73. Neapstrīdot pamatos šādas tiešas saiknes esamību, Komisija būtībā apgalvo, ka 16.C panta fondiem, kas ir Dānijas rezidenti, piešķirtā priekšrocība netiekot pilnīgi un galīgi kompensēta ar ieguldījumu sertifikātu turētāju aplikšanu ar nodokli, tāpēc nodokļu sistēmas saskaņotība esot apšaubāma.

74. Taču norādīšu, ka Komisijas izvirzītais nosacījums, saskaņā ar kuru piešķirtā priekšrocība esot pilnībā jākompensē ar nodokļa uzlikšanu, neizriet no Tiesas judikatūras, turklāt Komisija šajā ziņā nebalstās ne uz vienu precedentu.

75. Faktiski un vispārēji no šīs judikatūras izriet, ka tiešajai saiknei starp piešķirto nodokļu priekšrocību un noteikto nodokļu atvilkumu ir drīzāk juridisks raksturs nekā lielākā vai mazākā mērā precīza aritmētiska vienādojuma starp abiem šiem elementiem iznākums. Šī pieeja turklāt ir vieglāk izprotama, jo saiknes tiešums, kā esmu norādījis, ir jāpārbauda no valsts tiesiskajā regulējumā izvirzītā mērķa skatupunkta. Tādad runa ir drīzāk par iekšējās loģikas, kāda pastāv starp piešķirto nodokļu priekšrocību un noteikto nodokļu atvilkumu, pārbaudi nekā par pārbaudi, kuras būtība ir uzņemties šī pēdējā minētā faktisko kompensējošo un *a fortiori* vispārējās ietekmes aprēķināšanu.

76. Protams, Tiesa dažkārt ir uzskatījusi, ka saiknes tiešums nozīmē “precīz[u] [...] savstarpējo saistību” starp elementu, kas atskaitāms no nodokļiem, – proti, priekšrocību – un to, kam uzliekami nodokļi³⁷.

77. Tomēr ir jānorāda, ka šis precizējums galvenokārt ir izdarīts kontekstos, kuros bija jāuzsver, ka apgalvotā nodokļu [sistēmas] saskaņotība šajās lietās netika konstatēta viena un tā paša nodokļu režīma ietvaros, bet tika pārnesta citā līmenī, proti, starp dalībvalstīm, kas ir noslēgtas dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanas konvencijas puses, piemērojamo tiesību normu savstarpības līmenī³⁸. Turklāt nevienā no šiem spriedumiem nav norādīts, ka minētā “precīzā [...] savstarpējā saistība” nozīmējot pilnīgu atbilstību starp piešķirtās priekšrocības summu un nodokļu atvilkuma summu, ar kuru minētā priekšrocība ir jākompensē.

78. Ja tas tā ir, tad, lai ierobežojumu varētu atļaut, vēl ir nepieciešams, lai ierobežojums būtu atbilstošs un samērīgs no izvirzītā mērķa saglabāt nodokļu sistēmas saskaņotību skatupunkta.

79. Šajā ziņā es nosliecos atzīt, tāpat kā uzsver Dānijas valdība, ka tiešā saikne starp nodokļu priekšrocību atbrīvojuma no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā veidā un tās kompensācija ar tūlītēju izmaksātās peļņas aplikšanu ar nodokli izirtu, ja šī priekšrocība būtu jāpiešķir arī PVKIU, kuri nav uzņēmušies saistības regulāri izmaksāt savu peļņu.

36 Skat. manus secinājumus lietā *Columbus Container Services* (C-298/05, EU:C:2007:197, 189. punkts) un lietā Komisija/Portugāle (C-493/09, EU:C:2011:344, 38. punkts).

37 Skat. spriedumus, 1995. gada 11. augusts, *Wielockx* (C-80/94, EU:C:1995:271, 24. punkts), 2002. gada 3. oktobris, *Danner* (C-136/00, EU:C:2002:558, 41. punkts), 2002. gada 21. novembris, *X un Y* (C-436/00, EU:C:2002:704, 53. punkts), 2008. gada 28. februāris, *Deutsche Shell* (C-293/06, EU:C:2008:129, 39. punkts), un 2009. gada 22. janvāris, *STEKO Industriemontage* (C-377/07, EU:C:2009:29, 53. punkts).

38 Skat. spriedumus, 1995. gada 11. augusts, *Wielockx* (C-80/94, EU:C:1995:271, 24. punkts), 2002. gada 3. oktobris, *Danner* (C-136/00, EU:C:2002:558, 41. punkts), un 2002. Gada 21. novembris, *X un Y* (C-436/00, EU:C:2002:704, 53. punkts).

80. Tomēr, tā kā Dānijas Karaliste ir atzinusi, ka PVKIU nerezidenti var brīvprātīgi izpildīt Dānijas valsts tiesiskajā regulējumā paredzētos izmaksāšanas nosacījumus un tāpat tos var likumīgi kvalificēt kā “16.C panta fondus”, es tāpat kā Komisija neredzu iemeslu, kura dēļ šie uzņēmumi nevarētu izmantot atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, ar nosacījumu, ka šis dalībvalsts nodokļu iestādes pilnīgā sadarbībā ar šiem uzņēmumiem pārliecinās, ka šie uzņēmumi maksā nodokli, kas ir līdzvērtīgs tam, kāds ir jāietur 16.C panta fondiem kā priekšnodoklis par minimālo izmaksājamo daļu, kas aprēķināta atbilstoši šai tiesību normai. Manā skatījumā šāds pasākums būtu mazāk ierobežojošs nekā tagadējais režīms, neskarot tā nosacījumus un iekšējo saskaņotību.

81. Šajā lietā, ciktāl nav konstatēts, ka *Fidelity Funds* būtu mēģinājis – kaut vai piesardzības nolūkos – pielāgoties *Ligningslov* 16.C pantā paredzētajām prasībām par minimālo izmaksājamo daļu attiecīgajos finanšu gados pamatlietā, man šķiet, ka, neraugoties uz apstiprinošo atbildi, kāda ir jāsniedz uz iesniedzējtiesas uzdoto prejudiciālo jautājumu, tā [*Fidelity Funds*] prasība būs jānoraida.

Secinājumi

82. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz *Østre Landsret* (Austrumu apgabala Apelācijas tiesa, Dānija) uzdoto prejudiciālo jautājumu es ierosinu atbildēt šādi:

EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds dalībvalsts nodokļu režīms, kāds ir aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas ir minētās dalībvalsts rezidenti, var izmantot atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par dividendēm, ko tie saņem no sabiedrībām rezidentēm, vai nu tāpēc, ka tie saviem ieguldījumu sertifikātu turētājiem faktiski izmaksā minimālo izmaksājamo daļu, par kuru tiek ieturēts nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, vai nu tāpēc, ka ir tikusi tehniski noteikta minimālā izmaksājamā daļa, uz kuras pamata tiek noteikts nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, ko ietur no tās ieguldījumu sertifikātu turētājiem, kamēr tāda paša rakstura pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas ir nerezidenti, par dividendēm, ko [tiem] izmaksā sabiedrība rezidente, tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā.